

τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ κῦτοῦ ἐπιστρέφων οὐ μετὰ λύτρων, οὐ δὲ μετὰ δώρων, ἀλλ' ἐν βραχίονι ὑψηλῷ· δεξιὰ γὰρ Κυρίου καὶ νῦν ἐποίησε δύναμιν· ὅς τῷ οἰκείῳ δίδωσι δόξαν ὀνόματι, καὶ τὴν ράβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τῶν κλήρων τῶν δικαίων οὐ τέλεον ἀφήσιν εἰς μαστιγῶσιν. Τούτων οὖν τῆς χαρᾶς κοινοὺς ἡμᾶς ποιούσα ἡ βασιλεῖα μου, τῷ παρόντι ἐπιτροχάδην ἐπιδεδήλωκε τὰ συμβάντα γράμματι, ἵν' ἔχοιτε μὲν εἰδέναι ὅσα περ γεγονόσιν, λιτάζησθε δὲ συντονωτέρως τὸ θεῖον, καὶ ὑπὲρ μειζόνων τῶν κατορθώσεων· δύνανται γὰρ εὐχαί δικαίων καὶ χειρῶν ἁγίων ἐκτάσεις τρέπεσθαι μυριάδας, ὡς ἂν ἀσεβῶν μὲν σπέρμα μὴ παύσαιτο ἐκτριβόμενον, ζήσῃσι δὲ βίοντον ἀστασίαστον οἱ θεῶ διὰ πίστεως πλησιάζοντες· ἐπεὶ καὶ τὸ νῦν τελεσθὲν ὑμεῖς μὲν θεόθεν ἠτήσασθε, αἱ δὲ χεῖρες τῆς βασιλείας μου ἐξεργάσαντο.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸν αὐτοκράτορα κῦρ Ἀλέξιον τὸν Κομνηνὸν ὑποστρέψαντα ἐκ τῆς ἕω μετὰ τὰς σπονδὰς τὰς μετὰ τοῦ σουλτάνου· προσεχῶς δὲ γέγονε καὶ ἡ ἐπανάστασις κατὰ τοῦ βασιλέως τούτου τοῦ Κομνηνοῦ Ἰωάννου τοῦ λεγομένου Παχέος· εἶλκε δὲ τὸ πρὸς πατρὸς γένος ἐκ τοῦ μεγάλου δομestίκου τοῦ λεγομένου Ἀξούχου, ὃς ἦν Πέρσης.

Γλυκὺς καὶ ἥλιος μετὰ νέφος, ἠδὺ καὶ ἔαρ μετὰ χειμῶνος κατῆφειαν· χαρίεσσα καὶ χύσις θαλάσσης τοῦ κύματος ἀμφιβρυσαντος· ἀλλ' οὐχ οὕτως ἀσπασία ταυτὶ καὶ ἐράσμια, ὡς ὅψις βασιλέως τὸν τρόπον ἐπεικοῦς, τὰς χεῖρας μεγαλοουργοῦ, περιδεξίου τοῖς ἅπασιν, καὶ ἠπίου πατρὸς δίκην τὸ ὑπ' ἀρχὴν περιέποντος, ἄρτι τῶν κοινῶν καμάτων ἐπανιόντος, καὶ μεθ' ἡμέ-

